

ת"פ 18721/06/17 - מדינת ישראל נגד מנדר מסעף (עציר) תושבי איו"ש - נדון, מוחמד עמור (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 יולי 2017

ת"פ 18721-06-17

מ"ת 18789-06-17

מספר פל"א 243157/17

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד הנאשמים
1. מנדר מסעף (עציר) תושבי איו"ש - נדון
2. מוחמד עמור (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י בא כוחו עו"ד סעדה יחיא

הכרעת דין (ביחס לנאשם 2)

על יסוד הודאת הנאשם 2, הנני מרשיע אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין (ביחס לנאשם 2)

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר שהה הנאשם 3 ימים עובר ליום 5.6.2017 באתר עבודה במושב חצבה מבלי שיש ברשותו אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של

הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש").

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

**מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל
בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל.**

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם,
שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב
השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

לצד האמור לעיל לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות כולן נוגעות לכניסה לישראל שלא כדין, כאשר בכולן נגזרו עליו
עונשי מאסר, לתקופות שאינן מבוטלות. עוד יש לקחת בחשבון העובדה כי קיים כנגד הנאשם מאסר מותנה שהינו בר
הפעלה, דבר שנגזר עליו אך לפני כ 7 חודשים שלא היה בו כדי להרתיעו מלחטוא פעם נוספת בעבירות דומות. יש בכך
כדי ליתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד. לכאורה, מקום בו בגזר דינו האחרון הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל
זה שב וחוטא בסמוך לאחר שחרורו בעבירה דומה היה מקום להכביד עליו בעונש ולגזור עליו עונש חמור יותר.

לפנים משורת הדין, בשים לב לאורכו של המאסר המותנה המופעל בגין הרשעתו בתיק זה, בית המשפט לא יכביד על
הנאשם, והעונש שייגזר עליו יהא דומה במהותו לזה שהושת עליו בהרשעתו האחרונה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 5.6.2017.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים מת"פ 40220-07-16 כך ששלושה חודשים ממנו יהיו
במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו 3 בחופף. **סה"כ יהא על הנאשם לרצות 6 חודשים
יום מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו 5.6.2017.**

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, שלא יעבור כל עבירה על חוק
הכניסה לישראל.

ד. 500 ₪ קנס או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 13.7.2017.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט